

Ve jménu Boha Otce i Syna i Ducha svatého.

POZDRAV Milost vám a pokoj od Boha Otce našeho a Pána Ježíše Krista.

INTROIT Hospodine, celým svým srdcem ti vzdávám chválu, o všech divuplných činech tvých chci vypravovat. Budu se radovat, jáсотem tě oslavovat, tvému jménu, Nejvyšší, pět žalmy. Moji nepřátelé obrátí se nazpět, upadnou a zhynou před tvou tváří, protože mi zjednal právo, obhájil mě, usedl jsi na trůn, soudce spravedlivý. Ž 9, 2-5

VSTUPNÍ MODLITBA

Pane Bože,

Ty při nás stojíš, když padáme uprostřed všedních dní. Ty jsi tu pro nás, když se sami v sobě ztrácíme a Ty nám podáváš svou pomocnou ruku jako už tolikrát. Děkujeme Ti, že na nás nezapomínáš, děkujeme Ti, že se náš ujímáš a děkujeme Ti, že jsi s námi, když sami hledíme tak trochu do prázdna. A prosíme Tě, buď s námi i nadále, prosíme Tě, žehnej našim životům a prosíme Tě, abychom Tě uměli hledat, ale také nacházet v našich otázkách i pochybnostech a dej nám dostatek víry i naděje, že se vše zase v dobré obrátí. Prosíme Tě, buď při nás, ale i s našimi blízkými a zůstávej s námi. Amen.

1. ČTENÍ Pís 1, 3-4

OHLÁŠKY

PŘÍMLUVNÁ MODLITBA

Pane Ježíši Kriste,

Ty jsi pro nás podstoupil svou smrt, abychom my mohli žít. Ty nás učíš, že mezi námi nejsou jen chudí nebo bohatí, ale i ti, kteří nás potřebují. A Ty nám dáváš poznat, co je i v tom životě skutečně důležité. A prosíme Tě za všechny, kdo Tě dosud nepoznali.

Prosíme Tě, aby se nám i tento čas stal časem milosti a požehnání.

Prosíme Tě, ať se i my sami můžeme stát těmi, kdo budou moci šířit Tvé evangelium o odpuštění a smíření pro všechny lid.

Prosíme Tě, ať se i Tvé evangelium stane nejen slovem, ale i připomínkou ženy, která Tě vypravuje ke Tvému pohřbu.

A prosíme Tě za nové začátky a nové návraty nejen do života, ale i k Tobě samému. Prosíme Tě, vrať se k nám a přijď opět mezi nás.

A všechny své nevyslovené prosby vkládáme do té, kterou jsi nás Ty sám naučil: Otče náš... Amen.

POSLÁNÍ

Stále se radujte, v modlitbách neustávejte. Za všech okolností děkujte, neboť to je vůle Boží v Kristu Ježíši pro vás. Plamen Ducha nezhášejte, prorockými dary nepohrdejte. Všecko zkoumejte, dobrého se držte, zlého se chraňte v každé podobě. 1 Tes 5, 16-22

POŽEHNÁNÍ

Sám Bůh pokoje nechť vás cele posvěti a zachová vašeho ducha, duši i tělo bez úrazu a poskvrny do příchodu našeho Pána Ježíše Krista. Věrný je ten, který vás povolal; on to také učiní. 1 Tes 5, 23-24

2. ČTENÍ (ZÁKLAD KÁZÁNÍ) Mk 14, 3-9

Když byl v Betanii v domě Šimona Malomocného a seděl u stolu, přišla žena, která měla alabastrovou nádobku pravého vzácného oleje z nardu. Rozbila ji a olej vylila na jeho hlavu. Někteří se hněvali: „Nač ta ztráta oleje? Mohl se prodat za víc než tři sta denárů a ty se mohly dát chudým.“ A osopili se na ni. Ježíš však řekl: „Nechte ji! Proč ji trápíte? Vykonal na mně dobrý skutek. Vždyť chudé máte stále kolem sebe, a kdykoli chcete, můžete jim činit dobře; mne však nemáte stále. Ona učinila, co měla; už napřed pomazala mé tělo k pohřbu. Amen, pravím vám, všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium, bude se mluvit na její památku také o tom, co ona učinila.“

Všude po celém světě, kde bude kázáno evangelium. Krásný závěr příběhu, v němž jde spíš o dobrý čin v podobě pomazání hlavy olejem než o cokoli jiného. Krásný závěr toho, že žena pomazala Ježíšovo tělo k pohřbu a tím ho připravila na smrt. A krásný závěr vyprávění o posledním pomazání v Betanii, v němž je almužna víc než jakýkoli krásný čin. A teď co je vlastně tím evangeliem, které se bude kázat po celém světě. Co je tou dobrou zprávou, která přichází po smrti a co je i tou památkou té, která Ježíše na jeho smrt také připravila.

Evangelium je dobrá zpráva. Na počátku o narození Krista, na konci o jeho vzkříšení. Evangeliu předchází smrt, na počátku zánik starého světa, na konci smrt člověka, který byl poslán Bohem, aby nás tu

všechny zachránil a sám pak byl ukřižován, pohřben, ale následně vzkříšen. Evangelium hlásané po celém světě je dobrou zprávou pro všechny, kdo se bojí, že o někoho přijdou a tím evangeliem, tou dobrou zprávou je to, že ani Ježíše tu nemáte stále a že i on musí zemřít, abyste vy mohli žít. Musí zemřít, aby mohl být vzkříšen a tím i navrácen zpět do života. A z ní, z té ženy s alabastrovou nádobkou plnou pravého vzácného oleje, se stane někdo, kdo ví, že tu Ježíš už dlouho nebude a potřebuje ho na jeho smrt také připravit. I na její památku bude zvěstováno evangelium o smrti a vzkříšení.

A zvěstovat, kázat i šířit evangelium, tu dobrou zprávu o narození, smrti a vzkříšení znamená ani ne tak co, ale kde a jak. Protože co, to víme, ale kde a jak, jakože po celém světě a tak, že v tom bude i to pomazání, není moc jasné ani nám, ale ani nikomu jinému, komu o nějaké zvěstování také jde. Už dávno totiž nejde o obsah, který je každému víceméně známý, ale o formu, která nás vsazuje do jiného prostředí, totiž do celého světa, kam nějak patříme i my a přibližuje nás i evangeliu jako takovému, totiž nejen dobré zprávě o vzkříšení, ale i dobré zprávě o památce dobrého člověka.

Evangelium je dobrá zpráva. A v tomto případě dobrá zpráva pro celý svět, že i za ně Pán Ježíš zemřel a pro ně byl vzkříšen a tím i je mohl vrátit do života. Evangelium je dobrá zpráva o životě, který má najednou nějaký smysl a není jen v tom, že končí, ale že i začíná.

Ale ten život není jen v tom, jak ho známe i my, ale je to i jeho pravý a skutečný smysl spočívající nejen v rozbité nádobce a vylitém oleji, ale i tom, pro koho se tak činí, totiž o Pánu Ježíši. A říká jim, totiž těm velekněžím a zákoníkům, to i sám Ježíš, že až se evangelium o jeho smrti dostane i do celého světa, bude v tom i památka ženy s rozbitou nádobkou a vylitým olejem. Totiž nejen pro chudé, ale i pro něj samotného, který se na svou smrt potřebuje také připravit. Život ani ten Ježíšův totiž nekončí smrtí, ale pokračuje právě evangeliem, tou dobrou zprávou o jeho smrti, ale také vzkříšení. A kázat evangelium, tu dobrou zprávu o Pánu Ježíši, znamená i všude po celém světě, všude tam, kde o to nejen stojí, ale kam se to evangelium i dostane a všude tam, kam sahá i samotná Ježíšova smrt a spolu s ní i jeho vzkříšení. Kázat evangelium i dnes znamená propojit to, co se káže, s tím, kde a s tím, jak. Všechny tři roviny, obsahovou, formální, ale i řekněme osobní. Znamená to ne snad přiblížit se Božímu království, ale právě naopak přiblížit Ježíšovu zvěst o své smrti a jeho vzkříšení i těm a tam a tak, kde nejsou jen chudí nebo bohatí, ale spíš ti, kdo Pána Ježíše také hledají a nemohou najít. Kristus je tu totiž stále s námi. A spolu s ním i žena, jejíž památka bude též zmíněna. Je tu s námi, a i když už bude po všem, tak tu s námi zůstane ve svém evangeliu, které se časem dostane i do celého světa, je tu s námi a sám nám dodává odvalu k tomu být i s ním.

Ježíš totiž jako by sledoval nejen to, kdo mu leje olej na hlavu, a že ho tam nebudou mít stále, ale že až tam nebude, tak po něm zbude evangelium, jehož se pak ujmou pozdější kazatelé, kteří ho budou chtít šířit i do celého světa. Ale nejen chtít, ale ten svět tu bude i pro ně, aby měli i kde. A tím světem není míněn jen ten, kam ti kazatelé i dosáhnou, ale kam se to evangelium i dostane a kde jakoby dostane šanci i nějak zakořenit. A nezakoření či nenaolejuje jen v tom životě, ale právě i přítomností Ježíšovy smrti. Evangelium může růst jen tam, má-li kde a má-li jak a má-li také co by mělo být zvěstováno. Ježíš nám tu po sobě kromě svého posledního pomazání nechává i tu poslední otázku po smyslu toho všeho nebo spíš po smyslu jeho smrti a po smyslu vylitého oleje a sám na ni odpovídá, počkejte a uvidíte. Odpovídá na ni v tom, že ty, na které tak myslíte, tu s vámi i zůstanou, zatímco on bude jednoho dne ukřižován a pohřben. A bude tak i proto, aby se i celý jeho život mohl proměnit i v jednu dobrou zprávu, z níž pak bude moci žít i celý svět, a nejen jeho kazatelé. A tím nejen že začne i něco jako Kristův druhý život, ale právě i celého světa a nejen té, která ho k tomu jakoby i pomazala, ale i té. Kristus je tu totiž stále s v námi. I když říká, že ne, tak tu stále je, a ještě chvíli bude, i když říká, že ne. Sám totiž ví, že smrtí život nekončí, jen si bude muset projít tím, co pak i my vyznáme jako svou víru, že umřel, aby mohl být vzkříšen. I když to možná nevěděl.

Ježíšův život totiž nekončí ani posledním pomazáním, jakkoli chvályhodným a neustále připomínaným, ale ani evangeliem šířícím se a šířeným do celého světa, ale pokračuje právě tím, že jakoby zůstává v našich životech. Patrně zůstal v životě té ženy, zcela určitě v hlavách velekněží a zákoníků a zůstává i v našich životech, jen si ho tam jakoby musíme i nechat. A to nejen v jeho evangeliu, té dobré zprávě o jeho přítomnosti, ale i nechat jako toho, který upozorňuje i na to, že tam nebude stále, na rozdíl od těch chudých a nuzných, ale že jeho život zůstane už jen v tom evangeliu, jakkoli dobré zprávě. A jako by na svou smrt připravoval i ty naše životy, jako by se jeho smrt měla stát i naší součástí a jako by spolu s ním mělo být pohřbeno i vše, co i nás nějak trápí. V Ježíši umírá člověk, jeho lidství a jeho člověčenství, ale žije v něm Bůh, který ho o něco později i vzkřísí z mrtvých. A v Kristu pak ožívá nejen celý svět, ale i všechno to, kam se jeho evangelium i dostane a můžeme v něm žít i my. A to nejen jako hlasatelé té dobré zprávy o Kristově vzkříšení, ale i příjemci, mezi něž možná patřila i ta žena s alabastrovou nádobkou a určitě i my všichni, co jsme ještě tady. A ještě tu chvíli budeme. A nezoufejme, ale doufejme. Kristus je v tom všem spolu s námi, to on na sebe bere i všechny naše pochybnosti a trápení a úzkosti a dává nám naději, že se vše zase v dobré obrátí. Stejně jako s tím vyli-
tým olejem a rozbitou nádobkou a jako s Ježíšovou pozdější smrtí.

Amen